

Ad: Na okraj jedného pastierskeho listu (10.3.)

Jána Vojtaššáka nemožno jednostranne vnímať ako negatívnu postavu. V tejto veci asi ku konsenzu nikdy nedôjde ale napriek tomu by mal mať prednosť dialóg pred demagógiou.

Nebolo to len na okraj, lebo autor, Miroslav Kocúr, cituje pasáž z môjho pastierskeho listu, za čo mu ďakujem, lebo s ním oboznámil celé Slovensko. Napísal však viaceré nepravé výroky a konštatovania. Áno, je to úradný dokument, ktorý som napísal veriacim vo svojej diecéze pri príležitosti 90. výročia inaugurácie spišského biskupa Jána Vojtaššáka, jedného z prvých troch slovenských biskupov po rozpade Rakúsko-Uhorska. Také výročie si zaslúži spomienku, ktorú nemožno vytrhnúť z kontextu dobovej situácie. Autor zavádza čitateľa, keď píše: „V liste nájdeme... slová o zlatom období cirkvi počas monarchie...“ Moje slová v liste znejú: „Za monarchie cirkev prežívala slobodu, ale bola v mnohých prípadoch až príliš spojená aj s politickým životom, čo jej bolo na škodu.“ Komentovať len prvú polovicu výroku a druhú, vysvetľujúcu, zamlčať, považujem za účelovú manipuláciu.

Nearizoval

Autor obviňuje biskupa z arizácie židovského majetku. Áno, Vojtaššák písal predsedovi Ústredného hospodárskeho úradu, že chce arizovať Baldovské kúpele, ktoré boli už zapísané ako majetok Ladislava Frieda. Ten ich v roku 1936 kúpil za 426-tisíc Kčs. Na túto kúpu si požičal od Spišskej úverovej banky 310-tisíc korún, ktoré na úrokoch do roku 1942 narástli na 349-tisíc. Fried sa v roku 1938 stratil a dlh ostal nevyrovnaný. Štátny pozemkový úrad dosadil na tento opustený majetok nútenú správu, na čo Spišská úverová banka žiadala od neho vyrovnanie dlhu. Keďže o pomerne zdevastovaný majetok nikto nemal záujem, nútená správa ponúkla kúpele biskupovi Jánovi Vojtaššákovi v snahe vyhnúť sa súdnym sporom, lebo na majetok už bola vypísaná

exekúcia. Biskup Vojtaššák vyrovnal Friedov dlh Spišskej úverovej banke a nie štátu, ako to bolo v iných prípadoch arizácie. Na nešťastie, v tých časoch sa všetok prevod židovského majetku kryl pod menom arizácie. Ministerstvo vnútra už novej ČSR v roku 1946 vydalo jasné svedectvo, že Vojtaššák nearizoval za slovenského štátu žiaden židovský majetok, ale vydražil na verejnej dražbe v Spišskom Podhradí na okresnom súde Baldovské kúpele. Druhá vec, ktorú autor kritizuje, je Vojtaššákova účasť v Štátnej rade. Bol to poradný orgán štátnej moci. Evanjelická cirkev tam mala svojho generálneho dozorcú Bohuslava Klimu, potom tam boli ešte dvaja kňazi a zástupcovia rôznych kultúrnych inštitúcií a za katolícku cirkev tam bol vymenovaný biskup Vojtaššák. Historik Ivan Kamenec napísal, že táto inštitúcia ostala svojím skutočným vplyvom na periférii politického života na Slovensku. Z rokovaní Štátnej rady sa nezachovala komplexná dokumentácia. Napriek tomu tejto Štátnej rade a v nej biskupovi Vojtaššákovi sa pripisuje spoluzodpovednosť za deportácie Židov zo Slovenska. Dňa 25. marca 1942 sa začali sústavné deportácie Židov zo Slovenska. Na druhý deň, 26. marca, zasadala Štátna rada, kde sa o tom rokovalo. V zápisnici z tohto zasadania je uvedené, že proti deportáciám sa otvorene postavil jeden z jej členov, Balko, ktorý vo svojich memoároch uvádza, že ho podporili len traja kňazi, medzi nimi aj biskup Vojtaššák. V jeseni 1942 boli transporty Židov zo Slovenska zastavené. Mali sa obnoviť v marci 1943. Proti tomu protestovali slovenskí biskupi pastierskym listom z 8. marca 1943, ktorý bol čítaný v kostoloch 21. marca. Okrem toho biskup Vojtaššák začiatkom marca 1943 dostal memorandum od nepodpísaných Židov, v ktorom mu píšu, že Židia končia v táboroch smrti. Biskup ho hneď odoslal ministrom vnútra Machovi a ten v procese pred Národným súdom v ro-

ku 1947, uviedol, že pripravované transporty v roku 1943 neobnovil v dôsledku zákroku spišského biskupa Jána Vojtaššáka.

Nemohol byť zločincem

V tejto reakcii sa nedá všetko povedať. Z uvedených skutočností však vyplýva, že biskupa Jána Vojtaššáka nemožno jednostranne a nekriticky vnímať ako negatívnu postavu v takých chúlolistivých časoch. Vec si vyžaduje zodpovedný dialóg a nie zaujatú demagógiu. Viem, že v tejto veci nikdy nedôjdeme k jednoznačnému konsenzu. Ale ak „úsudok o tom, či niekto je, alebo nie je „svätý“, je vnútornou záležitosťou rímskokatolíckej cirkvi“, ako píše autor, prečo by to potom malo „niekoho urážať“? Napokon to závisí od príslušnej kongregácie, či prijme všetky argumenty aj s ich dobovou explikáciou. Som však presvedčený, že človek, nespravodlivo odsúdený na 24 rokov tvrdého väzenia, a ktorý sa aj tam vedel podeliť so skromným kúskom chleba, nemohol byť zločincem. Nakoniec, v roku 1990 bol rehabilitovaný a tým by sa malo skončiť obviňovanie z domnelých zločinov.

František Tondra Autor je biskup katolíckej cirkvi

SME 21.3.2011

Figel': Do Vatikánu pôjdem!

Ak prezident Ivan Gašparovič nezoberie prvého podpredsedu vlády Jána Figel'a do Vatikánu na blahorečenie Jána Pavla II., pôjde tam ako súkromná osoba. „Chcem ísť na beatifikáciu ako súkromná osoba, ak bude v reprezentácii iná zostava. Ak budem pozvaný do reprezentácie štátu, prijmem také pozvanie. Aj osobne, aj spoločensky osoba Jána Pavla II. aj pre Slovensko znamenala veľmi veľa. Som veľmi rád, že ho oceňuje cirkev i medzinárodná verejnosť,“ povedal Figel'.

(sita)

Plus jeden deň 24.3.2011

Mal Boh dovolenku?

Kňazi odmietajú, že za zlom tohto sveta stojí nečinne sa prizerajúci stvoriteľ

Ak je stvoriteľ láskavý, prečo dopúšťa zlo a utrpenie nevinných? Tieto otázky sa vynárajú v hlavách mnohých, čo prežili tragédie. Pýtajú sa, čo je to za „dobráka“, ak toleruje narodenie detí so smrteľnými chorobami, ak dopustí, že na vojny doplácajú nevinní, ak nezakročí pri nehode autobusu, v ktorom cestou na púť zahynú veriaci. A kde sa túla počas cunami a zemetrasenia? Ilustruje to skutočná príhoda - veriaci si pri páde zo stromu počas oberania čerešní zlomil obe nohy. Keď sa postávať priateľovi, ten sa spýtal kde bol ten tvoj Boh, keď si capol? Na dovolenke?

Všetko je tak, ako má byť

Monika Ščevovichová je novinárka. V štrnástich jej zomrela veriaca mama. „Bohu som vtedy vyhlásila vojnu. Ako mohol dopustiť, že tri deti prišli o rodiča?“ pýta sa Monika. Odpovede hľadala všade, kde tvrdili, že majú spojenie s Bohom. „Aj u jehovistov a mormónov. Kládla som však také otázky, že ma nakoniec zovšadiaľ vyhodili.“ V roku 2008 prežila haváriu. Týždne bola v kóme, dokaličila si panvu, kostrč, mala krvácanie do mozgu a jeho opuch, prepichneté pľúca, dolámané rebrá. Je na invalidnom vozíku, s barlamí prejde len krátky úsek. Prvou reakciou bola nenávisť k Bohu. „Pýtala som sa, načo som prežila, ak mám byť všetkým na obtiaž.“ Nebola to však príučka za to, aká bola pred nehodou? „Nevravím, že dnes nevyletím, ale predtým som bola arogantný nervák.“ Boha si nakoniec zamilovala. „Nakopol ma citát - všetko je tak, ako má byť, to len my žijeme v predsudkoch a ilúziách. Za život treba vziať zodpovednosť. Prijatť svoju situáciu je umenie,“ vysvetľuje Monika. Podľa nej Boh nezasahuje preto, že máme slobodnú vôľu a rozum. „Tým je povedané všetko. Keď ma stvoriteľ dokázal vrátiť späť, mám byť nevďačná?“

Koľko unesieme?

Osemdesiatročná evanjelička Zuzana Chovanová z Ribeliec prežila bolestné tragédie. V Boha verí od malička. S manželom im neboli dopriate deti, a tak si mali osvojiť bratovho syna. Kým sa tak stalo, v roku 1970 ho zabila motorka. Dva roky nato Zuzane zomrel pri autonehode aj manžel. „Vinou iného. Odvtedy som sama a pýtam

sa, prečo to pánbožtek spravil práve takto?“ Bolestť ju o vieru nepripravila, skôr naopak. „Len Boh vie, aký mal úmysel, že mi vzal najbližších,“ dodáva Zuzana. Štyridsiatnička Ivana si neželá zverejniť meno ani bydlisko. K viere ju viedli od detstva. Už vtedy prišla o otca, pred rokmi za pár mesiacov o manžela aj mamu. Manžel zomrel pri autonehode, pre vážnu chorobu prišla aj o syna. Po operácii jej vzali maternicu, a tým aj možnosť mať ďalšie dieťa. Otázkou, koľko človek unesie, aby sa nepomiatol, si kladie stále. „Kde bol Boh, keď sme ho potrebovali?“ pýta sa Ivana. „Ak má s ľuďmi takéto zámery, radšej keby nebol.“

Kto zodpovedá?

Kňaz Juraj Drobný z katolíckej televízie Lux, ktorý sa s utrpením stretol aj v Kambodži v rámci projektu na pomoc deťom s HIV, vysvetľuje, že Boh je dobrý, a „akékoľvek dobro na svete je odvodené od neho“. Príčiny zla vidí inde. „Boh vo svojej láske stvoril človeka. Lásku si nemožno predstaviť bez slobody, tak mu dal aj tú. S tým sa však spája riziko, že človek začne konať zlo. Ak Boh toleruje zlé skutky, iba rešpektuje slobodné rozhodnutie ľudí.“ Pridáva sa katolícky kňaz Anton Srholec, ktorý nestratil vieru ani po rokoch v uránových baniach v Jáchymove. „Čakáme, že Boh všetko vyrieši za nás? Väčšina ľudí má predstavu, že má len dávať, ale on aj odníma.“ Podľa Srholca môže byť silná bolesť a utrpenie požehnaním. „Učili nás prijímať len pozitívne darčeky

- tu od Ježiška, tam od Mikuláša.

Na menej príjemné dary nás nepripravili.“ Že tragédiu možno vnímať ako dar, nepochybuje. „Skôr by som ju však nazval výzvou. Človek musí žiť aj vtedy.“ Argument, že za všetko zlé môžeme len my, však stráca na sile pri uvedomení si, koľko ho existuje aj bez zásahu človeka. Kto môže za to, ak sa narodí dieťa a od malička trpí rakovinou? Kde sa stala chyba, že dieťa sa narodí do chudoby? Jezuita Laco Šulík sa venuje dobrovoľníctvu, dvakrát bol v Indii, kde v rámci misijnej stanice poskytujú deťom vzdelanie. „Ich život je zredukovaný na pastviny, pomocné práce a chudobu.“ Odmietá však, že za zlom je Boh. „To by bolo príliš lacné. Mám veriť v Boha, ktorý chce ubližovať? Hlad, ale aj zemetrasenia, cunami a podobne, sú predsa ľahko vysvetli-

teľné vedou.“ Súhlasí aj kňaz Drobný. „Za nešťastiami vo svete môže byť príroda, za chorobami genetika, nezdravý spôsob života a podobne.“

Odpovede chýbajú

Niektorí sa po tragédiách k viere primknú, iní o ňu prídu. Srholec však vraví, že úprimný veriaci sa jej nevzdá. Ani on však nepozná všetky odpovede. „Prečo umierajú malé deti? Mnohé veci sú pre nás nepochopiteľné. Neopovázim sa komentovať bolestné tragédie. Môj Boh má sto mien, okrem iného je aj nevysvetliteľný, nepochopiteľný, nevypočítateľný.“ Aj Drobný priznáva, že do zámerov Boha nevidí. Kladie si však otázku, čo je to utrpenie. „Ak naň pozerám z pohľadu nášho života, zlo je všetko, čo ho znepríjemňuje. Ak ho však vnímam z pohľadu večnosti, je to iné. Skutočným zlom je odmietnutie Božej lásky, ostatné tragédie sú len veci, čo sa dejú. Ak umrie dieťa, bolí to, ale treba si uvedomiť, že je pozvané k večnému životu.“ Pri argumente, že je nespravodlivé, aby vo vojnách umierali nevinní pre rozhodnutia iných, zase namieta, že aj Kristus doplatil na rozhodnutie iného. „Z nášho obmedzeného pohľadu skončil tragicky, z pohľadu večnosti vyhral,“ tvrdí Drobný. Odpoveď na otázku, prečo trpia a umierajú aj nevinní, nepozná ani jezuita Šulík. Vraví, že aj tak nejestvuje vysvetlenie, ktoré by ľudí bez ohľadu na ich vieru utvrdilo v tom, že aj utrpenie má svoj hlboký zmysel. „Vždy, keď milovaný človek trpí, cítite to ako krivdu a hneváte sa. Neostáva však iné, ako to prijať a stáť pri ňom.“

Svetonázor ako mapa

Psychológ Peter Halama vraví, že človek sa po tragédii vyrovnáva s bolesťou. To zahŕňa hľadanie vysvetlenia udalosti, jej významu a príčin. „Vychádza to z toho, že naša psychika je uspôsobená tak, že prisudzovanie kauzálneho významu či zmyslu udalostí je silnou motiváciou, ktorá pomáha vnímať svet ako usporiadaný, a tým aj bezpečnejší.“ Dôsledkom podľa Halamu môže byť zmena vzťahu k Bohu. Niektorí dôjdu k záverom typu „nepostaral sa o mňa, zanedbal ma a potrestal,“ čiže obviňuje, iní si to vysvetľujú pozitívne v duchu „chcel ma na niečo upozorniť“. Odpovedať, prečo je to u každého iné, je ťažké.

pokračovanie na str. 3

dokončenie zo str. 2

„K rozhodnutiu však prispieva aj kvalita vzťahu s Bohom pred traumatickou udalosťou, prípadne vplyv iných ľudí,“ dodáva Halama. Podľa psychológa a religionistu Richarda Grófa „náboženstvo ponúka istý výklad sveta a udalostí v ňom. Veriaci cez tento svetonázorový rámec interpretuje udalosti a tomu prispôsobuje aj správanie. Svetonázor je pritom akási mapa, pomocou ktorej sa snažíme vyznať v živote.“ Gróf dodáva, že traumy sú skúškou našich svetonázorov, často

veríme, že svet je bezpečné miesto a že ak budeme konať dobro, tak sa nám vráti. „Traumatické udalosti sú zväčša jedinečné, ich riziká vytesňujeme. Ak potom taká udalosť nastane, nemusíme to vedieť interpretovať. Práve vtedy niektorí čelia nevyhnutnosti zmeniť svoj postoj k Bohu. To, ako si poradia so záťažou, závisí aj od mapy, ktorú držia v rukách.“

**Karol Sudor
SME 19.3.2011**

Hlad, ale aj zemetrasenia, cunami a podobne, sú predsa ľahko vysvetliteľné vedou. Laco Šulík, jezuita

Križe v školách zostanú

Okrem prezidenta môžu na stene viesť aj symboly kresťanstva

Európsky súd zrušil svoj pôvodný zákaz náboženských symbolov v školách.

Krucifix zo stien verejných škôl nezmizne, rozhodol v piatok Európsky súd pre ľudské práva v Štrasburgu. Ako doteraz bude prípadné umiestnenie kríža záležať na dohode komunity a riaditeľstva školy. Talianka Soile Lautsiová sa pred súdom snažila dokázať, že náboženský symbol ruší výchovu jej dvoch detí v jednej z tamojších škôl. Keď so sťažnosťou neuspela v Taliansku, obrátila sa na súd v Štrasburgu. Prípadný zákaz by sa týkal celej Európy.

Pasívny symbol

„To, že škola dala vyššiu dôležitosť krucifixu než iným náboženským symbolom, samo osebe nie je indoktrinácia jedného náboženstva,“ odôvodnil podľa TASR svoje rozhodnutie súd. Kríž na stene je podľa súdu pasívnym symbolom a vplyv na život detí sa nedá porovnávať s výučbou náboženstva. „Nič nenasvedčuje ani tomu, že by talianske úrady boli netolerantné voči iným veriacim či neveriacim.“ Ešte v roku 2009 rovnaký súd kríže v školách zakázal. Terajšie rozhodnutie prišlo po odvolaní a je konečné.

Slovensko: Vešajte

Slovenské zákony žiadne pravidlá umiestňovania náboženských symbolov neurčujú. Povinnú výbavu každej triedy tvorí obraz prezidenta a vlastneckým zákon schválené grafické znázornenie štátnej zástavy, text štátnej hymny a preambuly Ústavy Slovenskej republiky. Naši poslanci po prvom rozhodnutí súdu koncom roka 2009

upokojovali kresťanov tým, že prijali vyhlásenie o umiestňovaní náboženských symbolov v školách. Podporilo ho 103 poslancov. Proti nebol v čase vlády Roberta Fica nikto. Politici KDĽ teraz zmenu názoru európskeho súdu privítali. „Chápem ho aj ako potvrdenie faktu, že kríž patrí k dôležitým symbolom európskej duchovnej a kultúrnej identity,“ myslí si šéf KDĽ Ján Figel. „Prejav viery alebo náboženského presvedčenia nie je diskrimináciou, ako sa nám snažia nahovoriť niektorí liberálni aktivisti,“ povedala podľa agentúry SITA europoslankyňa za KDĽ Anna Záhorská. Proti zakazu sa pred rokom v prieskume agentúry Focus postavili aj dve tretiny oslovených ľudí na Slovensku. Až 40 percent si myslí, že by určite nemal existovať takýto zákon. Zákaz vtedy podľa prieskumu podporovali najmä študenti a mladí ľudia do 24 rokov a vtedy potenciálni voliči SaS. „Slovensko je štát, ktorý sa neviaže na žiadne náboženstvo, a preto by vo verejných školách cirkevné symboly byť nemali,“ povedal predseda SaS Richard Sulík. Prioritou je teraz pre stranu odluka cirkvi od štátu.

Michal Trško, SME 21.3.2011

Prieskum

Mal by zákon zakázať vešať kríže vo verejných školách?

- určite by mal 10 percent
- asi by mal 15 percent
- asi by nemal 28 percent
- určite by nemal 39 percent
- nevie 8 percent

ZDROJ - Focus, január 2010

Slovenské zákony žiadne pravidlá umiestňovania náboženských symbolov neurčujú.

Záhada na nitrianskom cintoríne

V Nitre na miestnom cintoríne riešia záhadu. Počas vykopávania hrobu našli tajomnú skrinku s ľudskými orgánmi.

Nález má okolo 200 rokov. Vyberanie orgánov a ich ukladanie do špeciálnych urien bolo typické pre Habsburgovcov. Tým vyberali srdcia.

Tunajším hrobárom sa podarilo objaviť záhadnú drevenú truhličku. Nález ich poriadne prekvapil.

Gertrúda Horváthová, nájomkyňa hrobového miesta: „Po obrade nás upozornili - tí, čo kopali hrob - že za pomníkom je nejaký predmet.“

Redaktorka STV: „Na miesto prišli policajti a pyrotechnici. Vznikla totiž obava, že v škatulke sa nachádza munícia z obdobia druhej svetovej vojny. Nič také tam však nebolo.“

Máριο Bielich, archeológ: „Išlo o 4 nádoby, 2 boli vlastne už porušené a v jednej z tých nádob, ktorá bol lepšie uzavretá, bol objavený ľudský orgán.“

O aké konkrétne orgány išlo, archeológovia nevedia povedať.“

Redaktorka STV: „O aké konkrétne ľudské orgány išlo, archeológovia nevedia povedať. Jedno je však isté. V skrinke sa ukrývali možno až 200 rokov.“

Gertrúda Horváthová, nájomkyňa hrobového miesta: „Asi tak po roku 1900 bolo miesto pridelené našej rodine toto pohrebne miesto.“

Redaktorka STV: „Slovenskí bádatelia sa údajne s takýmto prípadom ešte nestretli. Je to vraj absolútne netypické a vzácné.“

Máριο Bielich, archeológ: „Tento nález z Nitry by mohol súvisieť aj s tým vlastne, že tá pochovaná, ktorá bola, mala nejakú... zomrela na smrť, ktorú nevedeli tí lekári identifikovať.“

Redaktorka STV: „Po dohode s cirkvou a správcom cintorínu skončila skrinka z bezpečnostných dôvodov opäť v zemi. Pozostatky mohli byť kontaminované.“

**Timea Cimermanová
STV 1, 21.3.2011**

Cirkvi spúšťajú kampaň

Počtom veriacich z májového sčítania budú operovať desať rokov

Katolíkov budú na priznanie viery vyzývať aj bilbordy.

Nehanbite sa za svoju vieru, vyzývajú pred blížiacim sa májovým sčítaním obyvateľov cirkvi. Nie sú to teda len politici Mosta-Híd a SMK, kto sa aktívne snaží výsledky sčítania ovplyvniť. Kým úbytok obyvateľov hlásiacich sa k národnostným menšinám môže mať na tieto komunity aj praktické dosahy, cirkvi zdôrazňujú skôr morálny rozmer. „Je to otázka svedomia, ak patrí k spoločenstvu, ako je cirkev, je potrebné to prejavovať aj navonok, pretože viera nie je len intímna záležitosť, ale aj spoločenstvo,“ apeluje hovorca Konfederácie biskupov Slovenska Jozef Kováčik.

Rozhoduje počet kňazov

Hoci cirkvi sú financované najmä zo štátneho rozpočtu, sčítanie sumu neovplyvní. „Výška štátneho príspevku vychádza podľa súčasnej legislatívy predovšetkým z počtu duchovných,“ vysvetľuje hovorkyňa ministerstva kultúry Eva Chudinová. Ministerstvo teraz s cirkvami rokuje o novom spôsobe financovania. Jedným z modelov, ktorý už v minulosti neprešiel, je aj obmedzenie počtu štátom dotovaných duchovných podľa počtu veriacich zo sčítania. Najväčšia rímskokatolícka cirkev, ku ktorej sa v roku 2001 prihlásilo až 68,9 percenta obyvateľov, začala s kampaňou tento týždeň. „Je dôležité, aby ľudia vedeli, čím cirkev žije a že to nie je len o škandáloch,“ vraví Kováčik. Veriacich oslovujú najmä cez Katolícke noviny a letáky. „V máji chystáme aj bilbordy vo veľkých mestách a kampaň v médiách. Dôležitý bude aj pastiersky list biskupov.“ Pastiersky list čítali v kostoloch aj pred desiatimi rokmi. Biskupi vtedy nabádali, aby sa ku katolíkom hlásili aj iba formálne pokrstení. S kampaňou začala aj druhá najväčšia cirkev. Na hlásenie sa k evanjelikom na ich stránke nabádajú napríklad spisovateľ Ľubomír Feldek či poslanec Peter Osuský. Osvetu plánujú aj Židovské náboženské obce. „Sčítanie nám odpovie, koľko mladých ľudí sa hlási k židovstvu. Keď to bude nízke číslo, bude to pre nás výkričník, že sa musíme usilovať prilákať viac

mladých,“ vraví Martin Kornfeld zo zväzu obcí.

Moslimov je málo

Riaditeľka Ústavu pre vzťahy štátu a cirkvi Michaela Moravčíková hovorí, že údaje zo sčítania ukazujú, aká je váha jednotlivých cirkvi. „Veľmi dôležitá informácia je to aj pre tie cirkvi, ktoré nevedú matriky, nerozdávajú sväté prijímanie a nepočítajú náboženské úkony.“ Sčítanie je pre ne možnosť, ako zistiť, koľko ľudí sa k nim hlási. Registrovaných je u nás 18 cirkvi, dotácie od štátu dostáva 13 najväčších. Každá nová cirkev potrebuje na registrovanie doložiť, že má aspoň 20-tisíc členov. Preto medzi nimi chýba islam. „Nevidíme činnosť nejakej reálnej cirkvi, ktorá by mala 20-tisíc členov a vykonávala by náboženskú činnosť,“ vraví Moravčíková.

Michal Piško, SME, 22.3.2011

Príspevky štátu

- Rímskokatolícka cirkev: 21 437 529 eur
- Gréckokatolícka cirkev: 3 793 908 eur
- Evanjelická cirkev a. v.: 3 707 598 eur
- Reformovaná cirkev: 1 996 353 eur
- Pravoslávna cirkev: 1 711 718 eur
- Apoštolská cirkev: 372863

Príspevky pre cirkev stále rastú

Štát nemá na počet duchovných, ktorých platí, žiadny vplyv.

Spôsob, akým štát prispieva na chod cirkvi, sa má zmeniť. Desať rokov od posledného pokusu zmeniť starý model financovania sa vytvorí expertná skupina, aby posúdila, ako ho zlepšiť. Budú v nej hadia z ministerstva kultúry a cirkvi. Dnešný systém príspevkov sa odvíja najmä od počtu duchovných, ktorý si určujú cirkvi. Počet kňazov z roka na rok stále mierne rastie a s ním aj výška štátneho príspevku pre 13 cirkvi. Za desať rokov vzrástol o 20 miliónov, na vlnajších 37,5 milióna eur. Za rastom je aj zvyšovanie platov duchovných, ktoré sú stále hlboko podpriemerné.

Michal Piško
SME 24.3.2011

Štát cirkvám

- Rímskokatolícka cirkev: 21,44 milióna eur
- Gréckokatolícka cirkev: 3,79 milióna eur
- Evanjelická cirkev a.v.: 3,71 milióna eur
- Spolu: 37,48 milióna eur

Zrátajú aj veriacich

Za viac členov si cirkvi neprilepšia

V máji bude na Slovensku veľké sčítanie obyvateľstva. Štát sa bude pýtať aj na náboženské vyznanie. Málokto vie, že pre jednotlivé cirkvi to však nemá z hľadiska toho, koľko dostanú od štátu financií, žiadny význam. Štátne príspevky totiž dostávajú nie na základe počtu veriacich, ale počtu duchovných. Na tento problém sa pozrel Rado Igaz, redaktor TV Markíza: „Výsledky májového sčítania obyvateľstva budú mať pre jednotlivé cirkvi na Slovensku len informačný charakter. Najmä malé cirkvi, ktoré si nevedú matriky, sa tak budú môcť dozvedieť, koľko majú v skutočnosti veriacich. Nie je pravda, že na základe počtu ve-

riacich potom dostávajú jednotlivé cirkvi príspevky od štátu. Tie sa vypočítavajú na základe podľa počtu duchovných. Platí teda čím viac duchovných, tým väčší príspevok od štátu. Počty duchovných nahlasujú jednotlivé cirkvi na ministerstve kultúry. Pre zaujímavosť katolícka cirkev má podľa posledného sčítania 2339 duchovných, evanjelická 367. Ústav pre vzťahy štátu a cirkvi pripúšťa teoretickú možnosť, že by nejaká cirkev mohla nahlásiť nepravdivý údaj o počte duchovných. V praxi sa s tým zatiaľ nestretli. Tento systém financovania sa však veľmi pravdepodobne bude meniť. Ako, zatiaľ nikto nevie.“

Markíza, 22.3.2011

Španielske matky hľadajú svoje deti ukradnuté za frankizmu

Bol november 1967. Osemnásťročná Amparo Gonzálezová porodila na madridskej klinike. Svoje dieťa nikdy nevidela, podľa lekárov sa narodilo mŕtve. Dnes je presvedčená o tom, že je jednou z tisícok obetí, ktorým boli deti za frankistickej diktatúry ukradnuté. „V tom čase sa na slobodné dievča, ktoré malo dieťa, pozerali ľudia zle,“ vysvetľuje dnes šesťdesiatvaročná Španielka, ktorá má ďalšie dve deti. „Prvá otázka, ktorú mi sestričky po mojom príchode na kliniku položili, znela: čo si myslíte, že budete môcť pre svoje dieťa urobiť?“ spomína si. Druhý deň po pôrode pod anestetikami klinika matku informovala, že dieťa je mŕtve. „Nechali sme ho odviezť na cintorín,“ povedali jej. Tam boli deti pochovávané do spoločných hrobov a už nebolo možné ich nájsť. Amparo dostala potvrdenie o pôrode a úmrtí až po tom, čo pohrozila, že sa obráti na súd. Certifikáty boli plné rozporov: nezhodovali sa dátumy a príčina úmrtia dieťaťa bola nejasná. Podľa Enrika Vilu, právnika asociácie ANADIR, ktorá združuje obeť obchodu s deťmi, bola Amparo ideálnou obeťou: „Bolo to dievča zo skromných pomerov, u ktorého bolo jasné, že nebude mať prostriedky na to, aby sa bránila.“ Deti matkám kradli po pôrode a potom predávali manželom, ktorí nemohli mať deti. Združenia na obranu ľudských práv poukazujú na to, že išlo o skutočný obchod s deťmi, ktorý sa začal za frankistickej diktatúry (1939 - 1975) a pokračoval až do konca 80. rokov. Identita detí bola často falšovaná a v rodných listoch bývali uvedení ako biologickí potomkovia nových rodičov. Budúce matky často predstierali tehotenstvo, pred tým ako si prišli „svoje“ dieťa kúpiť. Carmen Torresová, ktorá sa narodila v roku 1968, hľadá svoje dvojča Susanu. „Po 16 dňoch v inkubátore mojim rodičom povedali, že zomrela a že bola pochovaná na cintoríne v Al mudene v Madride, ale v registroch cintorína nie je uvedená,“ hovorí. Po rokoch mlčaní sa v médiách a na sociálnych sieťach objavuje čoraz viac rôznych svedectiev. Ako by bolo mlčanie konečne prelomené. „Myslela som si, že som ojedinelý prípad, ale potom som si uvedomila, že je mno-

ho ďalších,“ hovorí Rocío Gardová, narodená v roku 1980. Je presvedčená, že je ukradnutým dieťaťom. Zistila totiž, že jej rodičia klinike za jej adopciu aplatali. „Povedali mi, že darovali 50-tisíc pesiet (okolo 320 eur) jednej dobrej sestričke,“ uvádza mladá žena, ktorá tejto verzii vôbec neverí. „Všetky ženy, ktorým povedali, že ich dieťa zomrelo, sa hanbili. Až keď počuli o iných prípadoch, prehovorili,“ zdôrazňuje Enrique Vila. Podľa historika Juliána Casanovasa sa však ľudom ešte vždy ťažko hovorí o tom, čo sa týka frankizmu. Tým viac, že deti si kupovali veľmi vplyvné rodiny, zdôrazňuje Vila. Za frankizmu deti odoberali matkám z radov republikánov, ktorí stáli proti režimu, a podľa dekrétu z roku 1940 bolo možné ich dať na adopciu

s odôvodnením, že by v ich pôvodnej rodine mohla byť ohrozená ich „mravná výchova“. Do roku 1987 neupravoval adopcie detí nijaký zákon, a to umožnilo obchod s nimi. „Frankizmus bol veľmi poznamenaný korupciou a obchod s deťmi bol len pokračovaním toho, čo tu existovalo za diktatúry,“ konštatuje Casanovas. Podľa historika tu hrala úlohu i váha vplyvnej katolíckej cirkvi. „Cirkev mala kontrolu nad pôrodnicami a v tom čase sa nikto neodvážil sponchybníť to, čo hovorila,“ skonštatoval. Teraz sa začínajú prípady ukradnutých detí pomaly vyšetrovať. Nádej prinieslo i to, že v Barcelone našla matka svoju dcéru, ktorá bola v roku 1970 vyhlásená za mŕtvu.

čtk/afp Madrid
Pravda 22.3.2011

Ako hodnotia vojenský zásah v Líbyi svetoví lídri

Barack Obama, americký prezident

- Líbyjský ľud musí byť chránený. Dnes sme súčasťou veľkej koalície. Odpovedáme na volania vystrašených ľudí a konáme v záujme USA a sveta.

Benedikt XVI., hlava Katolíckej cirkvi

- Intrigy, politická a vojenská moc nemôžu ohroziť občanov Líbye. Tieto udalosti vo mne vyvolávajú veľký strach a obavy a modlím sa za nastolenie mieru.

Nicolas Sarkozy, francúzsky prezident

- Zasahujeme, aby sme umožnili líbyjskému ľudu vybrať si svoj osud. Kaddáfího násilie a teror ho nemôžu zbaviť práva. Ak sa bez výhrad a bezodkladne podriadi všetkým požiadavkám výzvy Rady bezpečnosti, otvorí sa brány diplomacie. Naše letecké sily sa postavia proti akejkoľvek agresii zo strany plukovníka Kaddáfího namierenej proti civilným obyvateľom Bengházi.

David Cameron, britský premiér

- Spôsobil to plukovník Kaddáfí. Klamal medzinárodnému spoločenstvu, sľúbil prímerie a porušil ho. Pokračuje v týraní svojich ľudí, a tak prišiel čas na akciu.

Tayyip Erdogan, turecký premiér

- Kaddáfího prvé slová boli dôležité,

keď povedal, že nemá žiadnu oficiálnu funkciu. Ak nemá oficiálnu funkciu, mal by odovzdať krajinu niekomu, kto má na to legitimitu.

José Manuel Barroso, predseda Európskej komisie

- Toto je ľudská tragédia. Musíme robiť viac pre pomoc tým, ktorí sú v tejto strašnej situácii. Európska únia teraz musí zintenzívniť svoju spoluprácu.

Angela Merkelová, nemecká kancelárka

- Zhodli sme sa na tom, že vojna sa musí skončiť. Rezolúciu treba presadiť. Nezúčastníme sa na operácii vojensky. Prevezmeme ďalšie zodpovednosti v Afganistane.

Vladimir Putin, ruský premiér

- Ľudia by však za každých okolností mali jednoznačne mať právo rozhodnúť o svojom osude sami. Moskva túto vojenskú akciu ľutuje.

Hugo Chávez, venezuelský prezident

- USA a ich spojenci sa jednoducho chcú zmocniť líbyjskej ropy. OSN porušila svoje základné princípy tým, že podporila bezletovú zónu v Líbyi. Vieme, čo sa bude diať: bomby, bomby, vojna. Zahraničné mocnosti neoprávnene zasahujú do vnútorného konfliktu Líbye, čo je smutné a nechutné.

HN 21.3.2011

Kňazov pribúda,

Príspevky pre cirkvi sa za desať rokov viac ako zdvojnásobili. Peniaze idú najmä na platy

Počty veriacych sú štatistika. Počty kňazov tvrdé dáta, ktoré majú vplyv na štátny rozpočet.

Štát nemá vplyv na to, koľko peňazí vynaloží na chod cirkvi. Výška štátneho príspevku pre jednotlivé registrované cirkvi sa odvíja najmä od počtu ich kňazov, nie od počtu ľudí, ktorí sa k nim prihlásili v sčítaní. Počet kňazov sa každý rok zvyšuje a s ním aj suma v rozpočte. Vlni štát cirkvám rozdelil 37,5 milióna eur, pred desiatimi rokmi to bolo o 20 miliónov eur menej. Až 83 percent sumy ide na platy a odvody duchovných, zvyšných 17 percent na prevádzku biskupských úradov a cirkevných ústredí.

Počty si určujú cirkvi samy

Počty duchovných si určujú cirkvi podľa vlastných vnútorných predpisov. Limitované sú počtom záujemcov o duchovné povolania. Ich nárast je na rozdiel od deväťdesiatych rokov v poslednom období len mierny,“ tvrdí ministerstvo kultúry. Na Slovensku dnes pôsobí 5199 duchovných, štát platí 3625 z nich. Za posledných desať rokov stúpol počet viac ako o štvrtinu. Štefan Surmánek z Filozofickej fakulty Prešovskej univerzity upozorňuje, že model financovania cirkvi podľa počtu duchovných nie je spravodlivý k občanom ani k niektorým cirkvám. „Štát nedokáže kontrolovať, či niektoré počty duchovných umelo nenadhadnocujú,“ vraví. Upozorňuje aj na to, že štát platí rovnakú sumu duchovným veľkých cirkvi, ktorí bdejú nad tisíckami veriacych, ako aj kňazom malých spoločenstiev s desiatkami členov.

Kňazi vraj stále chýbajú

U katolíkov nadhadnocovanie neprichádza do úvahy, tvrdí hovorca Konferencie biskupov Slovenska Jozef Kováčik. Katolícki kňazi musia byť vysvätení a kritériá sú vraj prísne. „Počet novokňazov sa ustálil asi na 70 ročne, čo je približne aj počet odchádzajúcich do dôchodku. V niektorých nemocniciach a školách nám chýbajú.“ Podobne reagovali aj ďalšie cirkvi. „Duchovných ustanovuje miestny biskup len podľa potreby života cirkvi,“ povedal

hovorca pravoslávnej cirkvi Milan Gerka. „Súčasný stav v prešovskej eparchii je podľa potrieb veriacych naplnený na menej než 50 percent, podobne v michalovskokošickej eparchii.“ Riaditeľka Ústavu pre vzťahy štátu a cirkvi Michaela Moravčíková tendenciu umelo zvyšovať počty duchovných nezaznamenala. „Najmä u takzvaných historických cirkvi je rokmi zaužívaná štruktúra, ktorá sa dlhodobo buduje na základe pastoračných potrieb, nie z dôvodu čerpania finančných prostriedkov,“ hovorí.

Biedne platy

Upozorňuje aj na to, že cirkvi nesú časť nákladov na duchovných. „Musia mu zabezpečiť ubytovanie, vybavenie, úradovňu, čo môžu byť väčšie náklady ako ich plat,“ vraví. Platy kňazov sú hlboko pod priemernou mzdou. V priemere zarobia 487 eur v čistom, po tridsiatich rokoch

v službe ani nie 700 eur. „Celková suma, ktorú štát vypláca ako podporu cirkvám, je len tretinou z takzvaného nástenkového tendra,“ hovorí Kováčik. „Žiadna inštitúcia nie je schopná za taký nízky rozpočet urobiť toľko duchovných, športových či kultúrnych aktivít pre spoločnosť, ako práve cirkvi.“

Michal Piško, SME 24.3.2011

V roku 2009

- počet aktívnych duchovných: 5199

- počet duchovných s platom od štátu: 3625*

- príspevok pre cirkvi zo štátneho rozpočtu: 37,48 milióna eur,

- počet farností: 2701,

- počet filiálok: 3641,

- počet bohoslužobných objektov (chrám, kostol, kaplnka, modlitebňa): 5938

*Údaj je za rok 2010

Viac duchovných, viac peňazí

Málokto vie, že štátne príspevky dostávajú cirkvi a náboženské spoločnosti nie na základe počtu veriacych, ale počtu duchovných. Napriek tomu sa v máji v rámci sčítania obyvateľstva ľudí bude štát pýtať aj na ich náboženské vyznanie.

V máji budeme vyplňať pri sčítaní obyvateľstva túto kolónku, náboženské vyznanie. Pre 18 registrovaných cirkvi na Slovensku však budú mať údaje o počte veriacych iba informatívny charakter.

Evanjelická Cirkev A.V.: „Bude zaujímavé zistiť, ako sa zistené údaje budú odlišovať od našej cirkevnej štatistiky.“

Redaktor: „Štátne príspevky sa rozdeľujú na základe počtu duchovných, ktoré jednotlivé cirkvi nahlasujú na ministerstve kultúry. Platí teda, čím viac duchovných, tým väčší príspevok od štátu.“

Daniel Krajcer (SaS), minister kultúry: „Ministerstvo kultúry má samozrejme aj možnosť kontroly, aj keď teda nepredpokladám primárne, že by nás cirkvi chceli v tejto oblasti zavádzať, ale je tu takáto možnosť.“

Michaela Moravčíková, Ústav pre vzťahy štátu a cirkvi: „Zatiaľ sme sa

nestretli s takým prípadom. Systém teoreticky by to mohol umožňovať, ale určite pre cirkvi je veľmi dôležité koho bude ordinovať do stavu duchovného.“

Počet duchovných

Rím. katolícka cirkev 2 339

Evanjelická cirkev A.V. 367

Evanj. cirkev metodistická 22

Starokatolícka cirkev 15

spolu 5 199 zdroj: ÚVŠC, r. 2009

Redaktor: „Všetky cirkvi majú na Slovensku spolu 5199 duchovných. Z toho napríklad rímskokatolíckych je 2 339, evanjelických 367, metodisti ich majú 22, starokatolíci 15. Štát dá ročne na ich platy vyše 37 miliónov eur (37 480 512). Z čoho napríklad vychádza, že jeden duchovný dostane od štátu príspevok 549 eur mesačne.“

Jozef Kováčik, hovorca KBS: „Celková suma, ktorá sa vynakladá na všetky cirkvi, je zhruba tretina z toho, čo je suma takzvaného slávneho nástenkového tendra.“

Redaktor: „Doterajší spôsob financovania cirkvi sa bude veľmi pravdepodobne meniť. Ako presne, sa v tejto chvíli ešte nevie.“ Rado Igaz, Markíza, 22.3.2011

V Tatrách sa konala konferencia venovaná charite

Na trojdňovej konferencii venovanej profesionalizácii charity, kódexu a štandardom kvality sa stretli zástupcovia Slovenskej katolíckej charity, charít Pardubického kraja, charity z nemeckého Würstburgu a štátnej správy zo Slovenska a Čiech. Charity týchto troch krajín dal dokopy spoločný projekt, v rámci ktorého si navzájom odovzdávajú svoje skúsenosti a poznatky.

Konferencia sa uskutočnila v Tatrách a venovala sa okrem iného štandardom kvality, ktoré vyplývajú zo zákona o sociálnych službách. Informuje Zuzana Nemcová, z akcie diecéznej charity v Košiciach: „Českí partneri, ktorí už majú tieto štandardy kvality vypracované tri roky, mohli nám vlastne svoje skúsenosti odovzdať, ako to funguje u nich, ako celý tento proces začal, ako štandard ich kvality vypracovali.“

Mária Čigášová, redaktorka Rádia Lumen: „O mesiac sa stretnú zástupcovia charít na konferencii v Nemecku a v jeseni v Čechách, pričom každé podujatie sa venuje aktuálnej téme.“

Zuzana Nemcová, z akcie diecéznej charity v Košiciach: „Stretnutie v októbri v Čechách bude zamerané na jeden špeciálny opatrovateľský model, ktorý používajú veľmi úspešne v Nemecku a ktorý by radi preniesli na podmienky do Čiech a na Slovensko zároveň.“

Mária Čigášová, redaktorka Rádia Lumen: „Samotnej konferencii predchádzal prednáška Michala Klasy z nemeckej charity na tému Kresťanská spiritualita.“

Michal Klasa, nemecká charita: „Tá situácia sa v Nemecku trochu líši od slovenskej, pretože na Slovensku je ešte stále veľmi veľa ľudí zamestnaných v charite, ktorí pochádzajú z toho pôvodného katolíckeho prostredia. Avšak v Nemecku tá situácia už taká nie je, v charite je stále viac a viac ľudí, ktorí nie sú z toho tra-

Farnosti často zlučujú

Ak veriacich ubúda, riešením je zlúčiť farnosti.

Počet kňazov má v katolíckej cirkvi vplyv aj na vznik alebo zánik farností. Ak je v nejakej oblasti nedostatok kňazov, farnosti sa zlučujú, vysvetľuje cirkevný právnik Ľudovít Frindt. Farnosť môže zaniknúť aj vtedy, ak v obci klesá počet obyvateľov a veriacich. To je napríklad prípad obce Špania Dolina pri Banskej Bystrici, kde farnosť zanikla v roku 1994. František Smelý bol vtedy v Španej Doline

farárom. Zánik farnosti niektorí veriaci chápali ako logický krok, iným sa to nepáčilo, spomína. Zo zaniknutej farnosti sa stáva filiálka, farár do obce už len dochádza. Zväčša sa zredukuje aj počet omší. O zániku alebo vzniku farnosti rozhoduje ordinár. Zvyčajne je to diecézny biskup alebo arcibiskup. Farnosť zaniká buď po úmrtí kňaza vo farnosti, alebo ho preložia do inej. Vznikajú aj nové farnosti, zväčša na nových sídliskách. (jkr)

SME 24.3.2011

Dnes to nepôjde

Dnes píše Peter Breiner

Čudne to my ľudia máme v hlavách poskladané. Dokážeme sa nadchnúť a rozčúliť nad problémami sveta, ohnivo diskutovať o vážnych veciach, ktoré sa dejú tisíce kilometrov od nás a možno nás nijako nezasiahnu, i o veciach, ktoré sa dejú v našej blízkosti a ovplyvňujú všetko naokolo. Ale keď sa začnú diať veci, ktoré sa nás dotknú veľmi zblízka a osobne, všetky veľké problémy prestanú existovať. Zemetrasenie v Japonsku s hroziacou jadrovou krízou, skorumpovaný justičný systém, či globálna ekonomika plávajúca dole odpadovým kanálom sú nezaujímavé v susedstve chorého najlepšieho priateľa, rodinných problémov, či zanikajúcich vzťahov. Unavená duša ignoruje možný zánik sveta, keď človek, ktorý bol po desaťročia vašim dôverníkom, spolupracovníkom a priateľom, čaká a trpí. Globálne otepľovanie a náboženské blúznenie prestane byť závažným problémom, keď je vedľa vás zrazu prázdno. Hlavu nepresvedčíte, že všetko je relatívne, bude vám tvrdiť, že toto je dôležité, tomuto sa máte venovať a týmto sa máte trápiť. Keď ma tuto v redakcii lámali, aby som prišiel písať, určite sa teši-

li na ďalšie kontroverzné a zlostné politické či sociálne satiry, v ktorých nebudem šetriť nikoho a nič a vyvolávať vášnivé a jedovaté online diskusie s množstvom klikov. No, dnes to nepôjde. Vedľa mňa leží partitúra, ktorú by som mal o dva týždne dirigovať. Keď ju otvorím, nepočujem hudbu, ale hlas v telefóne, ktorý sa namáhavo snaží cez oceán sformulovať vetu. Nevidím noty, ale malého delfína, neúprosne sa vzdávajúceho k inému pobrežiu. V Líbyi je vojna? Politici sú skorumpovaní a vlečú štát do záhuby? No, je to možné. Ale na druhej strane, keby sa tie posunujúce dosky posunuli ešte viac a spôsobili ešte viac a väčších zemetrasení a zemská os by sa úplne presunula a celá zemeguľa by vybuchla, vesmír možno trochu žmurkne a to bude všetko. Ježiško s Alahom, Budhom a tutti quanti si môžu trhnúť nohou, pretože univerzum sa bude tváriť - oprávnene - že sa vôbec nič nestalo. Ja tak dnes môžem ignorovať svetové i lokálne krízy. Nie, neviem, či je najvyšší čas zaviesť alternatívnu energiu a oddeliť cirkev od štátu. Teraz ma zaujíma, že muflóni sa trápia a delfíny, aj keď nemajú nohy, vedia dať kopačku medzi zuby. SME 24.3.2011

dičného katolíckeho prostredia, ale všetci túžia po nejakej takej duchovnej spiritualite a otázne je,

ako sa vlastne na tú spiritualitu sústrediť a ako ju vlastne žiť.“

Rádio Lumen, 20.3.2011

Spolupráca mesta Košice a Arcibiskupského úradu v Košiciach

Možnosti spolupráce mesta Košice a Arcibiskupského úradu v Košiciach boli témou pracovného rokovania primátora mesta Richarda Rašiho s košickým arcibiskupom, metropolitom Bernardom Boberom. Okrem iného hovorili spolu o troch oblastiach, kde by si mohli byť obe strany užitočné. Ide o prípravu tohtoročného dňa rodiny, reštaurovanie niektorých historických objektov a prácu so sociálne slabšími rodinami na košickom sídlisku Luník IX.

Košický arcibiskup metropolita požiadal primátora Richarda Rašiho o morálnu aj finančnú podporu Dňa rodiny, ktorý je súčasťou májových dní mesta Košice. Arcibiskupstvo prejavilo tiež záujem o zapojenie sa do projektu Európskeho hlavného mesta kultúry, aby sa posunuli dopredu rekonštrukcie takých historických skvostov ako je dom sv. Alžbety, či kaštieľ v Krásnej nad Hornádom. Treťou témou bola podpora aktivít cirkvi v práci s obyvateľmi Luníka IX. Košický arcibiskup metropolita Bernard Bober:

„O týchto daných troch témach sa môže pokračovať ďalej, nepovedali sa nejaké konkrétosti, len s prísľubom naozaj, že budeme zvažovať

všetko možné, potrebné k tomu, aby sa naozaj tie tri body podporili, čiže boli prisľúbené aktívne prístupy.“

Mária Čigášová, redaktorka Rádia Lumen: „Košický primátor Richard Raši je naklonený spolupráci mesta a cirkvi.“

Richard Raši, košický primátor: „Ja si myslím, že cirkev v každom meste a na Slovensku je neoddeliteľnou súčasťou komunity, takže aj cirkev by mala byť jednou zo zložiek, ktorá sa bude aktívne podieľať na živote mesta, ale aj na celkovej sociálnej klíme v meste.“

Mária Čigášová, redaktorka Rádia Lumen: „Mesto pred blížiacimi sa majstrovstvami sveta v hokeji pripravilo projekt, ktorý má zabezpečiť pobyt ľudí bez domova mimo centra mesta. Na otázku Rádio Lumen, či by v tom mohli byť mestu nápomocné aj cirkevné organizácie pracujúce so sociálne slabšími obyvateľmi, košický primátor povedal.“

Richard Raši, košický primátor: „Miesto cirkvi vidím skôr v takej systematickejšej a dlhodobšej spolupráci o bezdomovcov, ako to robia rehoľné sestry a iní.“

Mária Čigášová
Rádio Lumen, 19.3.2011

Zobral si aj Ježiša

V obci Hokovce okradol 58-ročný muž svoju 66-ročnú susedu. Preliezol plot a hľadal čokoľvek čo by si mohol odnieť. Okrem niekoľkých vzácných vecí si z jej domu odniesol svätý obraz, na ktorom bol zobrazený Ježiš Kristus. Prečo ukradol aj tento obraz nám povie Marcel Dian: „Zlodziej sa dostal do dvora vo večerných hodinách. Podarilo sa mu nájsť fúrik, do ktorého naložil motorovú kosačku, čerpadlá a práčku. Postupne všetko podnášal za plot. Nakoniec

v dome našiel ešte sv. obraz s Ježišom Kristom. Ten si aj s ostatnými vecami odniesol do svojho domu. Dnes ráno ho ale navštívili policajti a všetky veci u neho našli. Usvedčený muž povedal, že je vo veľmi zlej finančnej situácii a veci chcel predať. Keďže je ale veriaci človek, svätý obrázok si chcel nechať. Zrejme si chcel vymodliť odpustenie za krádež, ktorú spáchal. Za tento hriech mu hrozí pozemský trest na dva roky väzenia.“

TVJOJ, 24.3.2011

Stalo sa 25. marca

1988 - v Bratislave sa konalo nepovolené zhromaždenie za vymenovanie katolíckych biskupov, úplnú náboženskú slobodu a občianske práva, tzv. sviečková manifestácia. Bolo potlačené vládnucou mocou.

Pravda 25.3.2011

Stretnutie členov bioetickej subkomisie

V Bratislave sa v sobotu zišli členovia bioetickej subkomisie, ktorá funguje pri Konferencii biskupov Slovenska. Problémy, ktorými sa zaoberá, sa dotýkajú etiky života, ako potratov, eutanázií, tak embryonálnych výskumov, či genetických manipulácií. Tiež sa zaujímajú o ľudí inak sexuálne orientovaných, o ktorých sa veľmi často v médiách hovorí.“

Predseda bioetickej subkomisie Konferencie biskupov Slovenska, spišský biskup František Tondra na margo homosexuálov povedal: „Svetská propaganda obviňuje cirkev, že je proti homosexuálom. A to nie je pravda. My ich prijímame ako rovnocenných ľudí aj do spoločenstva, cirkev zdôrazňuje vo svojich dokumentoch, aby sa im venovala zvýšená pastoračná pozornosť, aby sa necítili marginalizovaní, že ich posúvame na vedľajšiu koľaj, preto sa im cirkev venuje pastoračne, ale nikdy nemôže súhlasiť so sexuálnou praktikou, tak ako u slobodných ľudí sexuálna činnosť je hriechom, je to aj u homosexuálnych.“

Redaktorka Rádia Lumen: „Biskup Tondra tiež poukázal na to, že títo ľudia sú ukrátení, lebo si nemôžu založiť rodiny a dodal.“

František Tondra, predseda bioetickej subkomisie Konferencie biskupov Slovenska: „Ale máme aj ináč rodinne postihnutých, ktorí si nemôžu založiť rodinu, nejakú ináč chorých, alebo nemajú šťastie stretnúť sa s takým partnerom, s ktorým by mohli prežívať celý život, je mnoho týchto prípadov.“

Redaktorka Rádia Lumen: „Aké majú šance homosexuáli v cirkvi?“

František Tondra, predseda bioetickej subkomisie Konferencie biskupov Slovenska: „My ich prijímame s veľkou úctou, s veľkým rešpektom a chceme im pomôcť, aby svoj život mohli prežívať plnohodnotne v spoločenstve veriacich a aby sa nedali klamať, lebo mnohí im škodia.“

Redaktorka Rádia Lumen: „Ďalej dodal, že mnohé takéto prípady sa dajú s odborníkmi riešiť.“

Anna Brillová
Rádio Lumen, 19.3.2011